

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 49 (1687)

1958 m. birželio mėn. 21 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

Kovokime už gausų derlių, už tvirtą pašarų bazę!

Laiku atlikime pasėlių priežiūrą

Šiais metais rajono kolūčiuose žymiai išplėsti pašarinių runkelių ir kukurūzų pasėlių plotai, nemažai auginama bulvių, cukrinių runkelių ir kitų kultūrų. Kadangi pavasario sėja vyko pavėluotai, o dabar oras vėjuotas, dirvos yra smarkiai džiovinašios, tai itin svarbu šiais metais pasėlius rūpestingai prižiūrėti.

Tenka pasakyti, kad praėjusiais metais, nors sėjos vyko ir normaliose sąlygose, o kultūrų buvo

daug, tačiau dėl to, kad laiku ir tinkamai pasėlių priežiūros darbai nebuvo atlikti, derlius buvo mažesnis.

Šiais metais, pasėlių priežiūros darbus reikia atlikti laiku ir tinkamai, kad būtų gausus derlius.

1. Akėjimas, kurio tikslas sunaikinti bedygstančias piktžoles ir supurenti dirvos paviršius. Akėjimas kartojamas 2-3 kartus.

2. Tarpuelių purenimas arkliniu ar traktoriniu purentuvais.

3. Piktžolių naikinimas rankiniu būdu - ravint ir panaudojant herbicidą 2,4-D.

4. Kukurūzų pasėlių irėjimas azotinėmis trąšomis.

Tačiau rajono kolūčiuose ir šiais metais kartojamos praėjusių metų klaidos. Eilėje kolūkių, kaip „Ragelių“, „Lenino keliu“ ir kituose, pasėlių priežiūros darbai dar beveik nepradėti. Delsiama akėti kukurūzus, purenti cukrinių ir pašarinių runkelių tarpvagus, retinti juos.

Koktus pasėlių priežiūros darbus neatidėliojant kolūčiuose reikia atlikti?

Kukurūzų pasėlių priežiūros darbai plačiai buvo nurodyti praėjusiais metais „Po Spalio vėliava“ laikraščio numeryje. Pagrindiniai darbai šiuo metu kukurūzų lauke:

1. Akėjimas, kurio tikslas sunaikinti bedygstančias piktžoles ir supurenti dirvos paviršius. Akėjimas kartojamas 2-3 kartus.

2. Tarpuelių purenimas arkliniu ar traktoriniu purentuvais.

3. Piktžolių naikinimas rankiniu būdu - ravint ir panaudojant herbicidą 2,4-D.

4. Kukurūzų pasėlių irėjimas azotinėmis trąšomis.

Bulvių pasėlių priežiūra susideda iš dviejų pagrindinių darbų: akėjimas du kartus ir vagojimas 2-3 kartus, žinoma, kartu vykdančiant papildomą patrešimą.

Bulvių pasėliuose šiuo metu reikia sekti, kad nepasirodytų Kolorado vabalas. Tam tikslui

šomis 1-2-3 kartus, priklausomai nuo to, koks patrešimas buvo atliktas ruošiant dirvą.

Cukrinių ir pašarinių runkelių pasėlių plotuose priežiūra prasideda tarpuelių purenimu.

Antras svarbus runkelių priežiūros darbas - retinimas, kurį reikia atlikti tuojau, kai tik išsivysto tikrųjų lapelių pirmoji pora. Labai svarbu retinimo nepavėluoti, nes nuo to labai priklauso runkelių derlingumas.

Praėjus 7-10 dienų po išretinimo, pasėliai patikrinami. Patikrinimo metu pašalinami reikiami augalai, o taip pat piktžolės.

Po retinimo tarpueliai purenami kelis kartus, iki užaugę runkelių lapai uždengia tarpuelius. Kartu rankiniu būdu išravimos nesunaikintos piktžolės, augančios arti augalų.

Su retinimo ir purenimo darbais derinamas ir papildomas patrešimas azotinėmis trąšomis.

Bulvių pasėlių priežiūra susideda iš dviejų pagrindinių darbų: akėjimas du kartus ir vagojimas 2-3 kartus, žinoma, kartu vykdančiant papildomą patrešimą.

Bulvių pasėliuose šiuo metu reikia sekti, kad nepasirodytų Kolorado vabalas. Tam tikslui

šomis 1-2-3 kartus, priklausomai nuo to, koks patrešimas buvo atliktas ruošiant dirvą.

Cukrinių ir pašarinių runkelių pasėlių plotuose priežiūra prasideda tarpuelių purenimu.

Antras svarbus runkelių priežiūros darbas - retinimas, kurį reikia atlikti tuojau, kai tik išsivysto tikrųjų lapelių pirmoji pora. Labai svarbu retinimo nepavėluoti, nes nuo to labai priklauso runkelių derlingumas.

Praėjus 7-10 dienų po išretinimo, pasėliai patikrinami. Patikrinimo metu pašalinami reikiami augalai, o taip pat piktžolės.

Po retinimo tarpueliai purenami kelis kartus, iki užaugę runkelių lapai uždengia tarpuelius. Kartu rankiniu būdu išravimos nesunaikintos piktžolės, augančios arti augalų.

Su retinimo ir purenimo darbais derinamas ir papildomas patrešimas azotinėmis trąšomis.

Bulvių pasėlių priežiūra susideda iš dviejų pagrindinių darbų: akėjimas du kartus ir vagojimas 2-3 kartus, žinoma, kartu vykdančiant papildomą patrešimą.

Bulvių pasėliuose šiuo metu reikia sekti, kad nepasirodytų Kolorado vabalas. Tam tikslui

sudaryti 6-10 žmonių grupelę, kuri nuolat tikrintų bulvių pasėlius.

Linų pasėliai reikalinga ravėti. O šis darbas rajono kolūčiuose labai sunkiai vyksta. Respublikos pirmaujančieji kolūčiai, užauginantieji gerus linus, patyrė, kad linų pasėlių ravėjimas labai apsmoka.

Spragėms linų pasėliuose naikinti naudojamas heksochloranas, kurio imama apie 15 kg vienam ha.

Pašarų bazės sudarymui daug reikšmės turi tai, kaip kolūkis apsirūpino dauglamečių žolių sėklomis. Labai dažnai kolūčiuose dobių derlių žymiai sumažina dobielinio straubluko lervos. Kad užkirsti kelią šiam kenkėjui, reikalinga prieš dobių žydėjimą dobius apdulkinti DDT arba heksochlorano dustais (po 15 kg dusto vienam ha).

Žeminių kviečių sėkliniuose sklypuose reikia dalgiais iškapoti rugius, kad gautume švartą žeminių kviečių sėklą.

Retkia laiku išnaikinti piktžoles. Pavėlavus piktžoles išnaikinti, nors augalus išretinsime, apkaupime ir papildomai patrešime, turėsime daug nuostolių, įdėto darbo nauda 2-3 kartus sumažės.

P. KAŠUBA
raijono žemės ūkio inspekcijos vyr. agronomas

★ „Ragelių“, „Lenino keliu“ kolūčiai nesirūpina pasėlių priežiūra
★ Šetekšniečiai ruošiasi išauginti gausų kukurūzų derlių ★ Moksleiviai irgi dirba

PRIŽIŪRI KUKURŪZUS

SUŽALIAVO „Šetekšnos“ kolūčio kolūkiečių pasodybiniuose sklypuose pasėli kukurūzai. Šįmet kolūkyje štai kultūrai skirtas 20 ha plotas. Daut

gels kolūkiečių jau stropiai atleka ju priežiūros darbus. Čia gerai padirbėjo I ir IV brigadų žemdirbiai. Apkaupė ir patrešė kukurūzus kolūkiečiai K. Strumskys, J. Spetyla, J. Mikulis ir daugelis kitų. J. Miliauskas

„PRIMYN“ kolūkyje jau sudygo cukriniai, pašariniai runkeliai, kukurūzai. Šias kultūras kolūkiečiai augina prie pasodybinių sklypų. Nemažai reikta padirbėti, kad išnaikinti sparčiai dygs-

RAVIMI RUNKELIAI
tančias piktžoles. Eilė kolūkiečių sparčiai ėmėsi darbo. Jau ravi, tręšia runkellius kolūkiečiai U. Jastūnienė, O. Valaikienė, A. Samulėnaitė ir kiti. M. Raugaitė

Kėdainių rajono „Rytų aušros“ kolūkyje išvystytas paukščių ūkis. Kolūkyje yra 1000 žąsiukų ir apie 200 veislinių žąsų.

1957 metais kolūkis už žąsis gavo 47 tūkstančius rublių gryno pelno. Šiais metais 100 ha grūdinių kultūrų numatomas pagaminti po 11 centnerių žąsienos.

Jau treji metai kolūčio žąsis prižiūri paukštininkė E. Tutkienė. Už nepriekaištingą darbą ji neseniai apdovanota Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Garbės raštu. Gerai dirba ir kitos paukštininkės.

Nuotraukoje: E. Tutkienė lėina veislines žąsis. A. Šarkio (ELTA) nuotr.

Moksleivių gamybinė praktika

MICIURININKŲ DARŽE

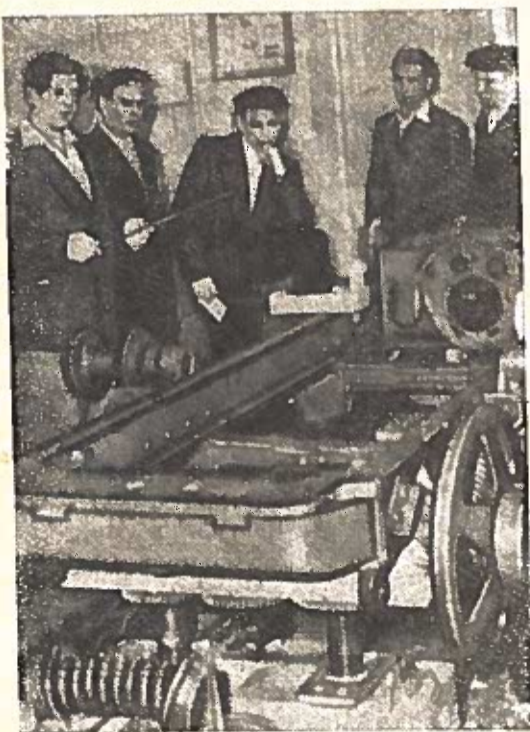
...Velyva popietė. Rokiškio I vidurinės mokyklos bandomasis sklypas. Šiltas pavasariškas vėjelis, susukęs ant kelio didelį dulkių kamuolį, sviedžia jį į šalį, tai vėl pasigainiojęs po medžių lapus, švelniai paglostęs nuo darbo įkaitusius mokyklos mičiurininkų veidus, nuskrenda tolyn. Sklype karštas darbmetis. Jau iš toli matyti, kaip vikriai moksleiviai kaupia vaistrūnius, sodina, laisto daržoves, lygina gelių lysveles. Čia pat pasirodo ir mičiurininkų būrelis vadovas mokytoja Stakenienė.

— Tris kartus savaitėje susirenkame į mokyklos bandomąjį sklypą, — pasakoja drg. Sakenienė. — Čia dirba ir mokyklos mičiurininkai, o kartu atlieka praktiką ir VVI klasių moksleiviai Mokyklos bandomasis sklypas turtingas kultūromis. Auginame apie 100 įvairių rūšių kultūrų. Jų tarpe — įvairiausių daržovių, pašarinių žolių, grūdinių kultūrų, gelių, uogų. Netoliese berniukų grupė apkaupia serbentų krūmelius. Pasičiame sklypo viduryje matome VI pasaulinio jaunimo festivalio ženkluko formos pa-

darytą lysvelę. Kelios mergaitės čia sodina gėles. — Kai pradės žydėti gėlės, tai bus gražu! — su džiaugsmu savo draugėms kalba apskritaveidė mergaitė. — Kad nors jos gražios užaugtų, — atsiliepia antroji. — Gerai prižiūrėsimė, užaugs, — įsitripia į kalbą prie sodintojų priėjusi mėlynakė mergaitė, nešdamasi rankoje gelių sodinukų. — O gi štai mūsų Algis pamidorus jau sodina, — sako ta pati

mergaitė, ranka rodydama į netoliese stovintį pilku svarkeliu berniuką, kuris, atsinešęs kelis ankštaugius pamidorų kelmelius, ruošiasi juos sodinti. Pasirodo, mokyklos mičiurininkų tarpe yra nemažai puikių darbininkų. Be mums pažįstamo pamidorų augintojo šeštoko Vilčinsko, rūpestingai ir stropiai cukrinius runkelius bandomajame sklype prižiūri VŽUP dalyvė Nijolė Pajarskaitė, arbūzus auginą Irena Garuolytė, gėlėmis rūpinasi Monika (Nukelta | 2 psl.)

VISASAJUNGINĖ 1958 M. ŽEMĖS ŪKIO PARODA

Iš įvairių šalies kraštų, sričių ir respublikų atvykę žemės ūkio mechanizatoriai susidomėję susipažįsta su paviljono „Remonto-technikos stotis“ eksponatais. Čia yra žemės ūkio naujienos, įvairios stakės, pritaikymai ir įrankiai, reikalingi žemės ūkio mašinų remontui. Paviljono ekskursijų vadovai organizuoja pasikalbėjimus, skirtus naujai gamybinio techninio kolūkių aptarnavimo formai. Nuotraukoje: RTS paviljone. Mechanizatorių grupė iš Gorklo srities susipažįsta su traktoriaus „DT-54“ šasi išardymo ir surinkimo įrengimu. A. Sofijsko (TASS) nuotr.

DRAUGAI KOLŪKIEČIAI! PAGAMINKIME DAUGIAU GYVULININKYSTĒS PRODUKTŪ!

Kiaulienos — 6 kartus daugiau

J. VILIPAS
„Socializmo keliu“
kolūtkio pirmininkas

Kiaulienos gamyboje mūsų kolūkis per eilę metų ne tik kad nedarė jokio žingsnio pirmyn, bet vis dar atsiliko. Užtenka paminėti kad ir praėjusius metus, kai 100 ha ariamos žemės kolūkyje buvo pagaminta tik po 5,1 cent kilolienos. Tokia padėtis negalėjo nekelti nerimo tiek kolūkio valdybai, tiek kolūkiečiams. Juk kiaulių ūkis — vienas pajamingiausių, o mes iš jo pernai tegavome nepilnus 45 tūkstančius rublių pajamų.

Metų pradžioje mes turėjome 8 nuolatines ir 28 vienkartinės paršavedes, 29 keturių devynių mėnesių kiaules, 27 paršelius. Apskaitėlavė savo galimybes, numatėme šiemet 100 ha ariamos žemės pagaminti 18 cent kilolienos. Tačiau vėliau pamatėme, kad tai dar labai mažas kiekis. Atsiliepdami į Kupiškio rajono žemdirbių kreipimąsi, mes įsipareigojome 100 ha ariamos žemės pagaminti 30 cent kilolienos.

— Ar tai realus įsipareigojimas, ar ne per plačiai užsimita? — daug kas suabejojo mūsų gerais ketinimais. Tačiau ne į lubas, kaip sakoma, pažiūrėję, mes pasirinkome šį skaičių, o pirmą gerai pa-

sukome galvas, teškodami galimybių kiaulienos gamybai smarkiai padidinti.

Patalpų kiaulėms pas mus gerų nėra, metų pradžioje trūko ir pieno, todėl nusprendėme kiaules penėti pas kolūkiečius. Nupirkome 190 paršelių, kuriuos sutiko auginti kolūkiečiai. Štai Slasė Purtilienė penė net 19 paršelių, Vincė Artimavičienė — 10, Emilija Juodelienė — 8, o daugelis kolūkiečių — po 4—6 paršelius.

Vienam bekonui nupenėti kolūkiečiams išduodama po 245 kg miltų, 300 kg bulvių, 200 litrų lieso ir 15 litrų nenugriebto pieno, vienas aras žaliojo pašaro. Kiaulienos gamybai lemiamą reikšmę turi bulvės, to-

dėl šiemet 10-čia ha padidino jų plotą.

Šiuo metu 100 ha ariamos žemės jau pagaminome 8,5 cent kilolienos. Tai žymiai didesnis kiekis, negu kad buvo pagaminta kiaulienos per visus praėjusius metus. Tiek jungtinių brigadų fermų darbuotojai, tiek visi kolūkiečiai nuolat rūpinasi kiaulių priežiūros pagerinimu, o tai duoda gerus rezultatus. Taip iki metų pabaigos valstybei pristatysime dar 240 bekonų ir tokiu būdu 100 ha ariamos žemės pagaminsime 30 cent kilolienos, t. y. šešis kartus daugiau negu praėjusiais metais. O pajamas iš kiaulių ūkio tikimės pakelti nuo 45 tūkstančių rublių, gautų praėjusiais metais, iki 200 tūkstančių rublių. Tai sudarys daugiau kaip pusę visų pernykščių pajamų iš kolūkinės gamybos.

DŽIUGIOS PERSPEKTYVOS

Partijos ir vyriausybės išskelas taikaus ekonominio lenktyniavimo su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis šūkis rado prideramą algarį mūsų krašte. Ypač žymūs laimėjimai pasiekiami gyvulininkystės produktų gamyboje. Jei pernai Lietuvoje vienam

šimtui hektarų naudmenų buvo pagaminta 325,2 centnerio pieno, tai 1965 metais jo atitinkamai įsipareigota pagaminti 550 centnerių. Pagal pieno ir sviesto gamybą vidutiniškai kiekvienam gyventojui Lietuvoje jau dabar pasiekta JAV lygis, o pagal mėšos gamybą jis bus pasiektas 1961 metais.

Jau per artimiausius trejus metus mėšos gamyba respublikoje padidės pustručio karto. Numatyta smarkiai išvystyti pienininkystę. Iki 1961 metų pieno gamyba, palyginti su 1956 metais, padidės 1,6 karto, o iki 1965 metų — daugiau kaip dvigubai.

Šimtai respublikos kolūkių sudarė perspektyvinius planus artimiausių 5—7 metų laikotarpiui. Jie numato įvykdyti eilę priemonių, kurios leis pasiekti užsibrėžtą tikslą. Visų pirma, numatyta žymiai sustiprinti pašarų bazę. Šiuo tikslu kelčiama pasėlių struktūra, žymiai išplečiant pašarinių kultūrų pasėlių plotus. Jau 1960 metais grūdinių kultūrų pasėliai užėmė 43 procentus viso pasėlių ploto, o pašarinės kultūros — 40 procentų. Bulvių pasėliai atitinkamai išaugs nuo 8 iki 13 procentų viso pasėlių ploto.

Kartu su pasėlių struktūros pakeitimu numatytos konkrečios priemonės laukų derlingumui pakelti ir bendrie-

— Tėvai, ar girdi, vandens eik vežti!

— Tuoj, tuoj, bobučtuk, tuoj einu, — linksmi atsiliepia judrus senukas.

...Mes — Liudo Girso vardo kolūkio kolūkiečių Urlių sodybos kleme. Čia yra ir kolūkio I Jungtinės brigados kiaulių ferma. Jau nuo 1953 metų Adelė Urlienė dirba kiaulių šėrime. Dabar, kada kolūkis emė tvarkytis jungtinėmis brigadomis, pasiskirstė gyvulius, I brigados kiaules Adelė padeda šerti jos vyras Adomas ir duktė Julė.

— Malote, be savo senoko negaliu apsielti — padėjęs, — aiškina moteriškė. — Jis ir pašarus kiaulėms atveža, malkų pristato, vandens po 5 statines kiekvieną dieną atgabena. Man belieka tik paruošti pašarus, na, ir „pavalgydinti“ savo numylėtinius.

— O jeigu norite, galima ir pažiūrėti jų, — alidarydama duris į tvartą, pakviečia šėrikė.

Kampe stovi dideli katilai bulvėms, čia pat stovi ir didžiulė dėžė su miltais. Garduose ramiai sugulę paršavedės, vaikštinėja bekonai.

— Kur jie nebus ramūs, — šneka A. Urlienė. — Štai loviuose

Tai padidins kolū pajamas, pakels darbdienio vertę

— Jau septyni atidaviau, — atsako ūktelė. — Mes išaišime ir atduosime tybel 40 bekonų.

Tvarte pasirodo ilė Urlytė. Ji ima v paršavedes į lauke vlnčius gardus.

JUNGTINĖS BRIGADOS FERMOJE

dar daug ir netšėsta, maisto pakankamai. O kiaulių — nemažai, — pasakoja toliau šėrikė. — Dabar prižiūrime 38 paršelius, yra 20 kiaulių, kurių tarpe 10 paršavedžių. Augina kolūkiui dar 32 bekonus mūsų brigados kolūkiečiai.

— O kiek šiais metais jau išauginote bekonų?

— C joms r vaikšči mas la

paskui geriau ir ēda žvalesnės būna, — aiškina Julė. — Kiek na dieną kiaulės pūna lauke.

— Bekonų neleid me. Nusilaksio, o jiems į nenaudą išėin pasakoja A. Urlienė. Dabar ir paršavedžių ir bekonams duod pašarinių runkelių, miltų pelais, šome ru. lia

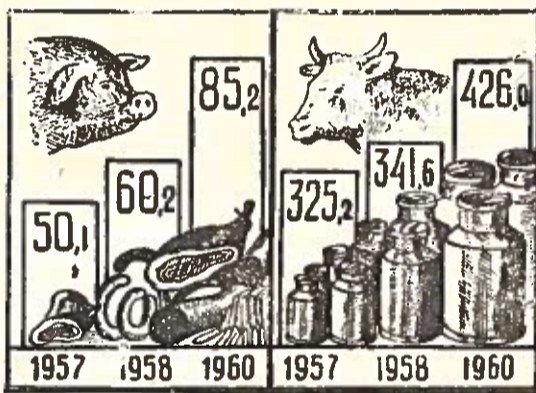
klau... šėrikė... Sertame... Suvarytos į užtvarą, jos dar pasivaikšto, o paskui ima kailinti šonus.

... Pasišvalgiusi į aukštai šviečiančią vidurdienio saulutę, A. Urlienė nuskuba ruošti kiaulėms pašaro.

Gerai atsiliepia apie I-sios jungtinės brigados kiaulių fermą, bestvarkančius žmė kolūkio kontoroje. Urlienė šiais metais jau išdirbo 305 darbdienius

— Šiemet 100 ha ariamos žemės įsipareigojome pagaminti po 2 cent kilolienos, tačiau jau matyti, kad I-ji brigada 30 cent tikrai pagamins, — sako kolūkio pirmininkas drg. Šlikas. — Geras darbas sekasi...

D. Kregždaitė

Mėšos ir pieno padidėjimas Lietuvoje 100 ha naudmenų 1957—1960 metais (centneriais).

siems derliams žymiai padidinti.

Per pastaruosius septynerius metus respublikos žemės ūkyje buvo nusaustinta daugiau kaip 300 tūkstančių hektarų žemių, tame tarpe uždaru drenerà — 100 tūkstančių hektarų. Perspektyviniame septynerių metų plane gi numatyta nusaustinti pusantro milijono hektarų, tame tarpe uždaru drenerà — 600 tūkstančių hektarų. Respublikos pasėlių plotas padidės beveik trečdaliu, žymiai pakils žemės derlingumas. Todėl ir grūdų gamyba, palyginti su 1955 metais, padidės pusketvirto karto, šieno — 3 kartus, o sultingųjų pašarų — 7 kartus.

Gausi pašarų bazė užtikrins ne tik sparų gyvulių produktyvumą, bet ir jų skaičiaus augimą. Per dešimtmetį — nuo 1955 metų iki 1965 metų karvių skaičius padidės 1,6 karto. Kiekvienam 100 ha naudme-

nų teks po 21 karvę. Kiaulių skaičius atitinkamai išaugs beveik dvigubai ir 100 hektarų naudmenų teks 56 kiaulės. Visa tai užtikrins mūsų krašto žemdirbių prisilimtų įsipareigojimų sėkmingą įvykdymą.

A. BALČIONAS
Lietuvos TSR Valstybinės Plano komisijos žemės ūkio škyriaus viršininko pavaduotojas

Mūsų MEDŽIAGOS pėdsakais

„Kas rūpi draugui Bielovui“

Tokio pavadinimo straipsnis buvo išspausdintas „Po Spalio vėliava“ laikraščio Nr. 41 (1979). Straipsnyje buvo rašoma, jog Rokiškio MTS traktorininkas Petras Bielovas daro dideles pravaikšlas.

„Neprišalškoma švaros ir tvarkos“

I lokio pavadinimo straipsniį, patalpintą laikraščio 41 numeryje, Salių sviesto gamybos įmonės direktorius drg. Kamarovas atsakė, kad Kalvių pieno separavimo punkto vedėjas Kir-

lys tikrai nesilaikė švaros. Straipsnis buvo ap-svarstytas visuotiniame gamybiniame pasitarime, o punkto vedėjas Kir-lis griežtai įspėtas. Dabartiniu metu padėtis ištaisyta.

MICIURININKŲ DARŽE

(Atkelta iš 1 psl.)

Klišytė, Aldona Mažeikytė ir kitos mičiurininės. Atostogų dienomis visiems mičiurinininkams daug darbo.

— Mokytoja, kur sodinsime šias geles?

— Ar praplėsti tą lysvėlę?

— O ką mums dabar daryti?

Tokiais klausimais apiberia jaunieji darbininkai mokytoją Stakenienę, besikalbančią su mumis. Visiems reikia patarti, padėti. Jau-

nieji mičiurinininkai pasistengs išauginti tokius arbūzus, agurkus, kukurūzus ir įvairias kitas kultūras, kad jais galėtų didžiuliais visa mokykla. Nenori atsiliekti nei jie, nei sklype praktiką atliekantieji moksleiviai nuo moksleivių - kolūkiečių, kurių kiekvienas įsipareigojo padėti auginti kolūkiui cukrinius runkelius, prisidėti prie stiprios pašarų bazės sudarymo.

O. Gužaitė

RIAZANĖS MOKYKLŲ PATYRIMAS

Mari ATSR plačiai stieglami stambūs mokyklų mokymo-bandylių ūkiai kolūkių laukuose. Šis patyrimas perimtas iš Riazanės sities. Respublikoje yra daugiau kaip 70 mokyklų, kurioms perduota po 20—50 hektarų pasėlių plotų sėjomaičių laukuose.

Viso mokyklos dabar turi daugiau kaip du tūkstančius hektarų žemės. Tūkstantyje hektarų moksleiviai pasėjo

kukurūzus kvadratinu-lizdinu būdu. Gerasiudygė kukurūzai visuose sklypuose žada gausių derlių.

Pasirodė pavyzdnės mokyklų paukščių fermos. Moksleiviai augina ir rudenį perduos kolūkiui daugiau kaip 35 tūkstančius vištų. Tai didžiulio visuomenė naudingo darbo pradžia Mari ATSR mokyklose.

(TASS-ELTA).

PO SPA

Džiugi jaunystės šventė

Nr. 49 (1687)

Kovokime už gau

Laiku atlikime p

Šiais metais rajono kolūktuose žymiai išplėsti pašarinių runkelių ir kukurūzų pasėlių plotai, nemažai auginama bulvių, cukrinių runkelių ir kitų kultūrų. Kadangi pavasario sėja vyko pavėluotai, o dabar oras vėjuotas, dirvos yra smarkiai džiovina- mos, tai itin svarbu šiais metais pasėlius rūpes- tingai prižiūrėti.

Tenka pasakyti, kad praėjusiais metais, nors sėja vyko ir normales- tiau, o kultūrų buvo mažiau, tačiau eilėje pasėlių priežiūros dar- bus atliko tik 11 ha pasėlių šakniavaisių, 4 ha „Tarybų Lietuvos“ kolūkyje iš 10 ha nutmta 7 ha. Panašiai atsitiko ir „Tikruoju keliu“, Marytės Melnikaitės vardo kolūktuose.

Šiais metais priežiūros darbus dažnai tenka atlikti praėjusių metų sėjos metu.

Tačiau rajono kolūktuose ir šiais metais kar- tojamos praėjusių metų klaidos. Eilėje kolūkių, kaip „Rageitių“, „Lenti- no keliu“ ir kituose, pasėlių priežiūros dar- bai dar beveik neprade- ti. Delsiama akėti ku- kurūzus, purenti cukri- nių ir pašarinių runke- lių tarpvagių, retinti juos.

Koktus pasėlių prie- žiūros darbus neatlde- liojant kolūktuose reikia atlikti?

Kukurūzų pasėlių priežiūros darbai plačiai buvo nurodyti praėju- siame „Po Spalio vėliava“ laikraščio numeryje. Pagrindiniai darbai šiuo metu kukurūzų lauke:

1. Akėjimas, kurio tikslas sunaikinti be- dygstančias piktžoles ir supurenti dirvos pavir- šių. Akėjimas kartojama 2-3 kartus.
2. Tarpueilių purenimas arkliniu ar trakto- rinio purentuvais.
3. Piktžolių naikini- mas rankiniu būdu — ra- vint ir panaudojant her- bicidą 2,4-D.
4. Kukurūzų pasėlių tręšimas azotinėmis trą-

Šventiškai pasipuošęs Rokiškis birželio 14-15 dienomis pasiitiko tarp- rajoninio jaunimo festivalio — dainų šventės dalyvius. Miesto centre aukš- tai į dangų iškilę vėjuje plazda trijų spalvų — geltonos, žalios ir mėlynos — štitko juos- tos. Tai trijų rajonų — Obelių, Pandėlio ir Rokiškio — festivalinių vėliavų spal- vos. Tarp žaliuojančių medžių plevenančios virtinės įvairiaspalvių vėliavėlių nusitęsia vi- sa Spalio alėja.

Stiebu pakyla trijų rajonų festivalinės vėliavos.

Puikiai atrodo ir Ro- kiškio miesto stadionas. Tautiniais ornamentais papuošti stovai, prilai- kantieji ilga ažuolų la- pų vainiką, apjuosė visą stadiono aikštę. Čia daug padirbėjo Rokiškio kultūros namų dailinin- kas drg. J. Zibolis.

Daugiadienių dviračių lenktynių nugalėtojas B. Saulis uždega festivalinę ugnį.

...16 val. šventė pra- sidėjo. Gatvėmis žy- giuoja ilga, tautiniais drabužiais pastpuošusių jaunuolių ir merginų kolona. Su aukštai iš- keltomis festivalinėmis vėliavomis praeina vė- lavnešiai, pražygiuoja orkestrantai. Pasigirsta skambanti daina. Džiaugsmas, jaunatviška šypse- na užliejo veidus. Links-

ma nuotaika užkrėtė visus... Festivalį atidaro ir jo dalyvius pasveikina or- ganizacinio komiteto pirmininkas, Rokiškio rajono DŽDT vykdo- mojo komiteto pirminin- ko pavaduotojas drg. Stanys. Į dalyvius, žiū- rovus, atvykusius sve- čius trumpa kalba krei- piasi LKP Rokiškio RK pirmasis sekretorius drg. Kalačiovas.

Aukštai pakyla festi- valinės vėliavos — trijų rajonų jaunimo draugys- tės simbolis. Festivalio aukurą uždega dau- giadienių dviračių lenk- tynių nugalėtojas Ro- kiškio rajono dviratnin- kas B. Saulis. Stadiono aikštėje prasideda spor- tinės varžybos, atrak- cionat.

Toliau programoje — Rokiškio ežero atidary- mas — vandens šventė. Žiūrovai būrellais trau- kia prie naujojo rokiš- kiečių ežero.

Štai jau ir saulutė nu- slėido. Dangų gaubia vakaro sutemos. Kur gi dabar eiti? Rokiškio kultūros namų žali- oje vejoje suliepsno- ja vienas laužas, to- lėliau — antras, parko gtlumoje — ir trečias. Trenkiant būgnams, linksmą maršą grojant orkestrui, atžygiuoja karnavalininkai. Ir ko- kių čia nepamatysi kau- kių: išdidžiai kraipyda- mas galvą žengia ba- tuolas katinas, čia pat karliu su kolona judan-

čioje mašinoje šokinėja kipšai, išdaigas kresda- mi bėgioja klounai, įvai- riausi knygų herojai, — visi skuba prie liepsno- jančio laužo. Danguje, tarytum žvaigždės, su- mirga įvairiaspalvės ra- ketos ir, viską nušvies- damos aplinkui, dar kartą akinančiai sumir- gėję, krinta į žemę... Liepsnojant laužams jaunimas linksminasi, šoka, dainuoja.

... Išaušo antra šven- tės diena. Jau nuo pat ankstaus ryto Rokiškio gatvėse judri ir gyva. Vyksta motociklų kro- sas, įvairios sportinės varžybos, atrakcionai.

16 valandą stadione prasideda dainų šventė. Estradoje išstriktuoja dainų šventės dalyviai — choristai, šokėjai, mu- zikantai. Iškilmingai atli- TSRS ir LTSR himnai. Jungtinis mišrus choras atlieka Budriūno „Jau-

skelbti meno saviveik- los kolektyvų konkurso rezultatai. Štai Juodu- pės „Nemuno“ fabriko choristai. Jų kolektyvas pripažintas geriausiu. Chorvedys V. Juodeika atsilima kolektyvui skir- tą Garbės raštą ir do- vana. Antrąją vietą iško- vojo Obelių kultūros namų choras (vadovas D. Labanauskaitė). Kat- mo kapelų tarpe geriau- siai pasirodė Panemu- nėlio „Lino“ fabriko ka- pela, vadovaujama Sta- kėno. Buvo apdovanoti ir Rokiškio rajono „At- žalyno“ kolūktu muzi- kantai (vadovas Pace- vtčius), užėmę II-ją vie- tą. Gerai pasirodė Pan- dėlio skudutininkų ko- lektyvas (vadovas Čet- kauskas). Jis iškovojo taip pat I-ją vietą. Skat- tojų konkurse I-ją vie- tą užėmė Obelių kultū-

Žygiuoja obeliečių kolona.

nystės dainą „Molineli datną „Taikos balandis“ ir eilę kitų. Su savo programa pasirodo jung- tinis skudučių ansamb- lis, kaimo kapela, dūdų orkestras, dainuoja mo- tierų, vyrų choral.

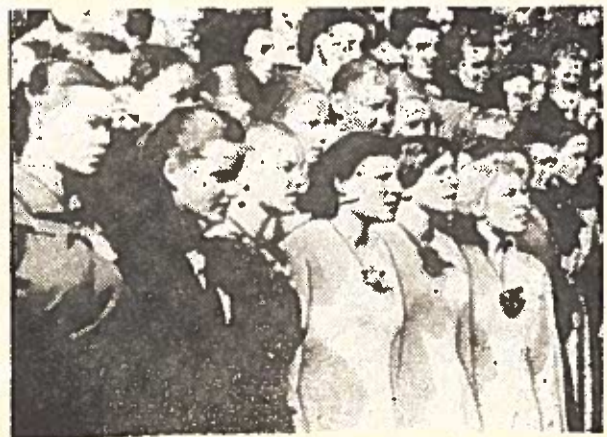
Žalioje stadiono ve- joje išstriktuoja šokėjai. Visa aikštė tarytum pražysta įvairiaspalvė- mis gėlėmis. Vienas po kito atliekami lietuvių liaudies šokiai „Kalve- lis“, „Rugučiai“, „Gal- dys“, ukrainiečių liau- dies šokis „Vesnianka“. Linksmą sukasi šokėjų poros. Štai ir paskutinis linksmasis „Suktinis“.

Šokėjai apleidžia aikš- tę. Visti reakasi prie tribūnos, kur bus pa-

ros namų saviveiklinin- kė L. Rėlytė, o šokėjų — Rokiškio kultūros namų šokių kolektyvas. I-ji vietą atiteko Rokiš- kio rajono „Duokštkio“ kolūktu karnavalin- kams.

Festivalis skelbiamas uždarytu, tačiau links- mam būry draugų pra- bėgusių valandėlių, už- simezgustos nuošir- džios draugystės nepa- mirš Obelių, Pandėlio, Rokiškio jaunimas. Su daina jis steks naujų laimėjimų darbe, moks- le, meno saviveikloje.

M. Rutkauskaitės tekstas, P. Milaknio ir J. Butėno nuotr.

Skambėk, jaunystės daina!

VISASAJUNGINĖ 1958 M. ŽEMĖS ŪKIO PARODA

FESTIVALINĖS VARŽYBOS

Festivalio dienomis Rokiškyje įvyko sporti- nės varžybos tarp Obelių, Pandėlio ir vietos sportininkų.

Dviračių lenktynėse — „Kas lėčiau“ — nu- galėtojo vardą iškovojo Vainius (Obelių raj.), o šaudymo varžybose — Jakučionis ir Šilintienė (abu Rokiškio raj.).

Krepšinio varžybose nugalėtojo vardą iško- vojo Rokiškio rajono

rinklinė, įveikusi Obelių rajoną rezultatu 72:47.

Neatsilikio ir tinkli- ninkai, kurie, įveikę Obelių ir Pandėlio ra- jonų sportininkus, tapo festivalio tinklinio var- žybų nugalėtojais.

Bendrakomandinėse sportinėse varžybose nu- galėjo Rokiškio rajono sportininkai.

A. Patamsis

Pandėliečiai — puikūs skudutininkai.

Žvaliai sukasi šokėjų poros.

LIAUDIES MENININKAS

Talentingas liaudies menininkas Jonas Paulauskas drožinėti pradėjo dar būdamas dešimties metų piemenuku. Jis tada dirbo šaukštus, samčius, kuriuos turėdavo atiduoti savo šeiminkui. Dabar savo darbuose jis vaizduoja paprastų kaimo žmonių, kokie buvo ir jo tėvai — bežemiai valstietiai, gyvenimą. Liaudies meistras kuria skulptūrines kompozicijas apie žemaičių papročius ir buitį, drožinėja statulėles liaudies dainų ir pasakų motyvais.

Tarybų valdžios metais Kauno Dailės kombinato teltiško meistro J. Paulausko darbai plačiai paplito ne tik po visą Lietuvą, bet ir toliau už jos ribų. Jo meniškūs drožiniai dabar galima pamatyti muziejuose, jie puošia daugelio darbo žmonių butus. Nemaža talenlingo drožėjo originalių darbų išsiųsta užsienį. Per 35 savo kūrybinio darbo metus J. Paulauskas padarė kelis šimtus drožinių.

Nuotraukoje: J. Paulauskas.
V. Rupšlaukio (ELTA) nuotr.

LAISTOMASIS TRAUKINYS

Lietuvos geležinkelio linijose vėl pradėtos naikinti piktžolės cheminiais preparatais, kurie išvežiami specialiu laistomuoju traukiniu, sukonstruotu 1957 metais grupės kelio tarnybos inžinierių.

Dabar iš pagrindų pakeista pati laistymo sistema. Senasis purkštuvus buvo nepatogus tuo, kad skystis patekdavo toli nuo kelio linijos. Dėl to galėdavo žūti augantys prie kelio naudingi augalai ir gėlės. Dabar šiuo skysčiu apipurškiamos tik piktžolės, augančios geležinkelio pylime. Preparatas taip pat pakeistas efektingesniu.

Pertvarkyta traukinio valdymo kabina. Joje įrengta kilnojamoji elektrinė, teikianti energiją siurbliams, kuriais skystis iš cisternų paduodamas į purkštuvą.

Per vieną reisą naujos konstrukcijos traukinys gali apipurškėti iki 100 kilometrų geležinkelio linijos. (ELTA).

(Tęsinys. Pradžią žiūr. Nr. 48)

Didelę dienos dalį praleidžiame San Susio parke, užimančiame 300 hektarų plotą. Prancūzų, o vėliau anglų stiliumi išauginti dekoratyviniai medžiai bei krūmai puikiai derinasi su daugybe rūmų, architektūrinų pastatų, skulptūrų bei fontanų. Parkų augmenijos stilius nekeičiamas. Prityrę sodininkai kruopščiai prižiūri dešimtmečiais sukurtas parkų atėjas. Daugumoje rūmų dabar yra muziejai, kituose — įrengta pedagoginis institutas, observatorija ir kitos mokslo įstaigos. Vėlesniojo periodo, tačiau taip pat turtingi praeitimi yra Cicilijos rūmai. Juose 1945 m. vyko Potsdamo konferencija, kurios metu TSRS, JAV, Anglijos ir Prancūzijos vyriausybės vadovai padėjo pagrindus tolesniam Vokietijos vystymuisi. Vokietų liaudis gavo teisę spręsti savo likimą. Tačiau Vakarų vyriausybės agresyvieji sluoksniai greitai užmiršo istorijos pamokas: užkerta kelią susijungti vokiečių žemėms demokratiniais pagrindais, atgalvina vermachtą, ginkluoja jį atominiu ginklu. Bet karo batsumai dar gyvi žmonių atmintyje. Štai kodėl šiandien vokiečiai — darbininkai, val-

Demokratinių Brigados Fermeje

Intelligentai — griežtai smerkia naujo karo kurstytojų planus. Vokiečiai retkalauja: šalin atominio karo grėsmę, mes norime susirinkti prie bendro stalo ir be baimės kurti savo laimingą ateitį.

Mes — Leipcige. — Mūsų miestas. — pasakoja ekskursijos vadovas, — gyvas. O mūsų metu gyvenimas jau me virte verda — kaip bičių avilyje...

Mes, tiesa, lankėmės Leipcige ne mugių metu, tačiau verdantis gyvenimas jautėsi kiekvieno žingsnyje. Tą stambus pramonės ir prekybos centras. Miestas pasitrymęs tobulomis poligrafijos įmonėmis, mašinų gamybos, metalo apdirbimo bei tekstilės pramone, knygų leidimu, muzika, muziejais.

Su dideliu susidomėjimu apžiūrėjome Georgo 5 gijaus Dimitrovo muziejų, atkuriantį anų metų vaizdus. Salėje, kur vyko G. Dimitrovo teismas, komedija — viskas kaip buvo teismo metu. Čia stovi G. Dimitrovo statula. Mums bežiūrint salėje prabyla reproduktorius — pasigirsta G. Dimitrovo pašnekesys su Geringu. Muziejų įrengta celė, kurioje kalėjo G. Dimitrovas. Kiekvienas daiktas, do-

— O jeigu norite, galime ir pažiūrėti jį, — atidarydama duris į tvartą, pakviečia šerikė.

Kampe stovi dideli katilai bulvėms, čia pat stovi ir didžiulė dėžė su miltais. Garduose rami sugulę paršavedės, vaikštinėja bekonai.

— Kur jie nebus ramūs, — šneka A. Urlienė. — Štai loviuose

Tai padidins kolū pajamas, pakels darbdienio vertę

— Jau septyni atidaviau, — atsako ūkietė. — Mes išaišime ir atiduosime tybet 40 bekonų.

Tvarle pasirodo ilė Urlytė. Ji ima v paršavedes į lauke vinčius gardus.

Demokratinių Brigados Fermeje

dar daug ir netišta, maisto pakankamai. O kiaulių — nemažai, — pasakoja toliau šerikė.

— Dabar prižiūrime 38 paršelius, yra 20 klaučių, kurių tarpe 10 paršavedžių. Augina kolūktui dar 32 bekonus mūsų brigados kolūkiečiai.

— O kiek šiais metais jau išauginote bekonų?

joms ir vaikščioti mas la paskut geriau ir eda žvalesnės būna, — aiškina Julė. — Kiek ną dieną kiaulės p na lauke.

— Bekonų neleid me. Nusilaksto, o jlems j nenauda išetn pasakoja A. Urlienė. Dabar ir paršavedy ir bekonams duod pašarinių runkelių vty, miltų pelais, šome ru. lia

kiek... 426... 325... 3416... 1957 1958 1960

idėjimas Lietuvoje 100 ha naud. (centneriais).

lai nų teks po 21 karvė. Kiaulių skaičius atitinkamai išaugs beveik dvigubai ir 100 hektarų naudmenų teks 56 klaučių. Mūsų tal... pės atsipiešia Rokiškio II komandos dalyvis Č. Daugėla ir obelietis Z. Žagūnas, bet, sugedus pastarojo dviračiui, i priekį išsiveržia — Daugėla. Prieš pat Obelius Daugėlą pasiveja A Klilas. Bet jlems susidūrus, i priekį išsiveržia J. Kinduryš ir B. Saulis (abu Rokiškio). Jie pirmieji ir baigia pirmąjį etapą.

Pirmojo etapo nugalėtojo vardą iškovojo J. Kinduryš (Rokiškio II komanda).

Antrame etape, kurio ilgtis 46 km., sportininkai iš pradžių važiuoja kartu, bet vėliau į priekį išsiveržia lyderių grupė: J. Kinduryš, B. Saulis (Rokiškis) ir obelietis Žagūnas. Prieš pat Rokiškį genda dviratis žmonių gyvybel šungrybiai. O šungrybių likimas visiems yra žinomas!

Panašius pavyzdžius matome ir Anglijoje. Tačiau grįžkime prie imperialistų puoselėjamų „auksinių grybų“. Nors naujo karo kurstytojai mato juose milžiniškus pelnus, bet vis tik jie yra ne grybai, o kenksmingi ir pavojingi žmonių gyvybel šungrybiai. O šungrybių likimas visiems yra žinomas!

J. Žičkus

Gerai atsiliepia apie I-stos jungtinės brigados klaučių fermą, besitvarkančius žemės kolūkio kontoroje. Urlienė šiais metais jū išdirbo 305 darbdienius

— Šįmet 100 ha arla mos žemės įsparely jome pagaminti po 2, cnt klaučių. tačia km distancija per 3:28,13. Jo vidutinis greitis 32,76 km per valandą.

Antrą vietą iškovojo J. Kinduryš (Rokiškio II k), atsitikęs nuo nugalėtojo 16 sek., o trečią — Obelių rajono atstovas Z. Žagūnas.

Komandiniai pirmą vietą iškovojo Rokiškio rajono II komanda, antrą vietą — Rokiškio I komanda, trečią — Obelių rajono ir ketvirtą — Pandėlio rajono komandė.

A. ANDRIUŠKEVIČIUS varžybų vyr. teisėjas

Redaktorius Z. LAPINSKAS

Rokiškio grūdų produktų priėmimo punktas telkia darbininkus darbams į Kazachstano grūdų produktų priėmimo punktus. Dėl sąlygų išvykimui kreiptis į Rokiškio grūdų produktų priėmimo punktą Rokiškio geležinkelio stolyje.

Direktorius

IŠ VISUR

★ Šiais metais pieno produktų gamyba Estijoje padidėję, palyginti su praėjusiais metais, beveik 20 procentų.

★ Vinčos srities Kryžopolio rajono Ždanovo vardo žemės ūkio artelė atidarė savo kolūkinius poilsio namus. Jie įrengti gražioje vietoje, netoli Verbkos kaimo, puikiam dviejų aukštų pastate. Nauji poilsio namai priėmė grupę poilsiautojų. Per vasarą čia pailsės daugiau kaip 300 žemės ūkio darbuotojų ir jų vaikų.

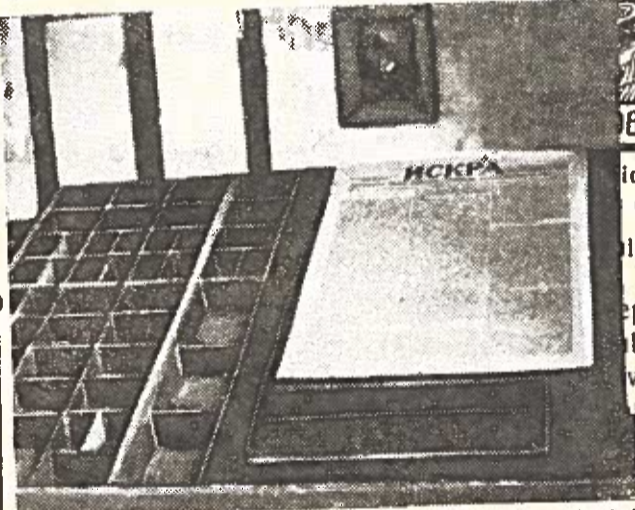
TARPTAUTINĖS PABIROS

Auksiniai šungrybiai

Visokių grybų pasaulyje yra — gerų ir prastų, valgomų ir nevalgomų. Tačiau niekas iki šiol nežinojo „auksinių grybų“. O tokius grybus pastaraisiais metais išrado amerikiniai imperialistai. Jų sprogdinamos vandenilinės bombos, kaip jau buvo pranešta, sudaro grybų pavidalą. Todėl žmonės pradėjo juos vadinti „auksiniais šungrybiais“. Iš pridedamo piešinio matome, kaip uoliai darbuojasi naujo grybo augintojai...

Kodėl tie grybai vadinami „auksiniais“? Todėl, kad jie kaip ir visos kitos ginklavimosi pramonės, duoda imperialistams aukso kalnus. Užtenka paminėti, kad šiuo metu amerikoniško concerno „Dženeral elektrik“ karinė produkcija sudaro 45 procentus visos jo gamybos. Naujų atominių ir vandenilinių bom-

bų gamyba atneša kapitalistams naujus lobius. Amerikos monopolijų pelnas, žymiu mastu išspaudžiamas iš įvairių ginklų rūšių gamybos, 1956 metais pasiekė 43,4 milijardo dolerių — beveik 8 kartus daugiau, negu 1936 metais. Šias astronomines dolerių sumas skaituoja diuaponai ir morganai, rokfelieriai ir melonai bei kiti finansiniai Amerikos valdovai. Iš naujų

Spaustuvėje-muziejuje, kuriame buvo spausdinama leninė „Iskra“.

ginklų gamybos jie tikisi išspausiti dar didesnes sumas. Tai jlems nesunku padaryti. Pavyzdžiui, Rokfelieriai kaupia pelną kartu su savo bendrininkais — JAV valstybės sekretoriumi Dalesu, atominės

energijos komisijos pirmininku Strausu ir kt. Morganas bizniui tarnauja politinis patarėjas ir Baltųjų rūmų kanceliarijos viršininkas Šermanas Adamsas, JAV valstybės sekretoriaus padėjėjas Džonas Perkinšas ir kiti Amerikos žymūs valdininkai.

Panašius pavyzdžius matome ir Anglijoje. Tačiau grįžkime prie imperialistų puoselėjamų „auksinių grybų“. Nors naujo karo kurstytojai mato juose milžiniškus pelnus, bet vis tik jie yra ne grybai, o kenksmingi ir pavojingi žmonių gyvybel šungrybiai. O šungrybių likimas visiems yra žinomas!

